

1. Milo droomt van de lucht.

Hoog boven een klein, gezellig vliegveldje stond Milo het vliegtuigje stil op de startbaan. Hij was nog maar jong en zijn vleugels glansden in de ochtendzon. Terwijl grotere vliegtuigen met luid gebrom opstegen en verdwenen tussen de wolken, droomde Milo van verre reizen en spannende avonturen.

Milo was nieuwsgierig. Elke dag keek hij naar de lucht en vroeg hij zich af wat er achter de horizon lag. Waren daar hoge bergen? Grote oceanen? Of misschien wel verborgen eilanden waar nog nooit een vliegtuig was geweest?

De oude verkeerstoren, die alles op het vliegveld in de gaten hield, zag Milo vaak dromerig omhoog kijken.

“Geduld, kleine Milo,” zei de toren vriendelijk. “Op een dag zal ook jij jouw vleugels echt leren gebruiken.”

Maar Milo wilde niet wachten. Hij oefende elke dag: sneller rollen over de baan, scherpere bochten maken en stevig tegen de wind in vliegen. Soms wiebelden zijn vleugels nog een beetje, maar hij gaf nooit op.

Op een frisse ochtend gebeurde er iets bijzonders. De lucht was helderblauw en de wind fluisterde zacht langs zijn vleugels. De verkeerstoren gaf hem een seintje.

“Milo,” klonk het warm, “vandaag mag jij verder vliegen dan ooit tevoren.”

Zijn motor begon van spanning zacht te brommen. Dit was zijn kans! Met een diepe ademhaling rolde Milo vooruit, steeds sneller en sneller... tot zijn wielen loskwamen van de grond.

Voor het eerst vloog Milo echt de wijde wereld in, recht op zijn allereerste avontuur af.

2. De eerste echte vlucht.

Milo voelde de wind langs zijn vleugels suizen terwijl hij steeds hoger steeg. Het vliegveld werd kleiner en kleiner, tot het nog maar een stipje op de grond was. Zijn motor zoemde vrolijk van opwinding. Dit was precies waar hij altijd van had gedroomd.

Voorzichtig keek Milo om zich heen. Overal zag hij zachte, witte wolken die als grote kussens door de lucht dreven. Nieuwsgierig vloog hij erheen en gleed speels langs de pluizige randen. Het voelde alsof hij door een droomwereld reisde. Plotseling begon de wind harder te waaien. Milo werd een beetje heen en weer geschud. Zijn vleugels trilden en hij moest goed opletten om recht te blijven vliegen. Even voelde hij een klein beetje angst. Wat als hij de controle verloor? Maar toen herinnerde Milo zich zijn oefeningen op het vliegveld. Rustig blijven, stevig sturen en vertrouwen hebben in zijn vleugels. Langzaam kreeg hij weer controle en vloog hij stabiel verder.

Net toen hij opgelucht ademhaalde, zag hij in de verte iets glinsteren in de zon. Het leek op een groot blauw vlak dat schitterde als een spiegel.

“Wat zou dat zijn?” vroeg Milo nieuwsgierig.

Zonder aarzelen zette hij koers naar het mysterieuze schijnsel, niet wetend dat daar zijn volgende uitdaging op hem wachtte.

